

[Fløtkjær.]

giver mig Anledning til meget stærkt at understrege Betydningen af dette Spørgsmaal.

Man kan rejse det Spørgsmaal, i hvilket Omfang det vil være muligt at dække det indenlandske Forbrug af Brændsel, et Forbrug, der under normale Forhold udgør ca. 6 Mill. t, men som maaske under de ændrede Forhold — jeg tænker her paa de Besparelser, der opstaar i Brændselsforbruget ved Mørklægning, Gas- og Elektricitetsrationering, Indskrænkning i Toggang og Skibsfart, saavel som paa den Indskrænkning i Industrien, vi vel desværre kan risikere, bl. a. som Følge af de høje Priser — kan nedsættes til et Tal, der ligger paa omkring 3 Mill. t.

Det afgørende vil jo blive, hvilke Kvanta der kan stilles til Raadighed for os sydfra. Der har været truffet Aftale om Levering af 1,1 Mill. t Kul og, hvis jeg husker rigtigt, ca. 1/2 Mill. t Koks og Cinders, og det afgørende bliver nu, om man ved de Forhandlinger, der føres i disse Dage, kan opnaa at faa disse Tal væsentligt forhøjet. Selv om dette skulde ske, ja, selv om der i valutarisk Henseende skulde blive Mulighed for at fordoble Importen, vil der imidlertid være et stort udækket Behov tilbage, saa at man ikke kan forsvare at unnlade at sætte fuld Kraft ind paa Produktionen af indenlandsk Brændsel.

Det er givet, at der anbringes store Kapitaler i den indenlandske Brændselsproduktion, og det er sandsynligt, at vi, naar den Fred indtræffer, som vi alle stærkt haaber paa, vil opleve, at den indenlandske Brændselsproduktion glider tilbage til en mindre betydelig Stilling end den, den indtager i Dag. Men det er en Risiko, som den Situation, vi lever i, medfører, og som vi maa finde os i uden Frygt for, at man fra bagklog Side paa et senere Tidspunkt rejser Kritik imod, at betydelige Kapitaler er blevet anbragt i den indenlandske Brændselsproduktion.

Blandt de Ændringer, der er sket i det foreliggende Lovforslag, er Ændringen i § 10 om Laan til Kulminedriften paa Færøerne sat ind, fordi den færøske Kulproduktion for kort Tid siden var kommet ind i en Opgangsperiode, der ikke alene medførte, at der kom et betydeligt Kvantum hertil, men ogsaa, at der var forudbestilt et ikke ringe Antal Tons, saa at man kunde regne med, at den færøske Kulmine vilde faa Brug for mere Driftskapital for at kunne imødekomme de stærke Krav, som de ændrede Forhold efter Krigens

Udbrud havde medført for Brændselsforsyningen til vort Land. Jeg kan derfor kun hilse med Glæde, at man har aabnet Muligheder for at fremme denne Virksomhed, hvad der ogsaa kan faa megen Betydning for det færøske Dampskibsselskab, for hvilket Kultransporten vil være en kærkommen Støtte.

Med disse Ord er det mig en Glæde paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Thisted Knudsen: Der er vel desværre ingen Tvivl om, at vi i den kommende Tid maa udnytte vore hjemlige Brændselsreserver i Skove, Moser og Brunkulslejer i betydelig Udstrækning. Det er vel ogsaa muligt, at denne Udnyttelse ikke fuldt ud kan finde Sted gennem det private Initiativ. Ud fra denne Betragtning kan vi tilslutte os det foreliggende Lovforslag, selv om det indeholder meget vidtgaaende Bestemmelser. Vi gaar imidlertid ud fra, at de paagældende Myndigheder vil udnytte Loven med Varsomhed.

Det ærede Medlem Hr. Fløtkjær var i sine Betragtninger inde paa, at en yderligere Hugst i de danske Skove kunde betyde en Føringelse af deres Skønhedsværdier. Jeg tror, det vil være muligt at paabyde den her foreslaaede Pligthugst paa en saadan Maade, at man værner de virkelige Værdier i de danske Skove.

Vi hilser med Tilfredshed den nu foreslaaede § 9 om Beskæftigelsen. Den højtærede Landbrugsminister omtalte denne Ændring, hvormed der er sat en Stopper for, at der kan finde en Vandring af Arbejdskraften Sted fra Landbruget til Tørvemoserne. Vi har haft den Opfattelse, at en saadan Bestemmelse var nødvendig.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ikke ogsaa var muligt at overveje at strække Arbejdet i Tørvemoserne saa meget som muligt. Saaledes som Beskæftigelsesforholdene formentlig kommer til at ligge, vil det være af Betydning, at saa mange som muligt kommer i Arbejde, og for mange af de smaa Mosers Vedkommende vil det i Hovedsagen blive Arbejdere fra de nærmeste Provinsbyer, der skal beskæftiges her. Det vil derfor, synes jeg, være paa sin Plads, at man overvejer at fordele dette Arbejde paa en rimelig Maade, saaledes at saa mange som muligt faar Beskæftigelse.

Saa mærkeligt det end lyder, hersker der hos de Folk, der i Øjeblikket er i Færd med at igangsætte en Tørveproduktion, en